

41995A0330(01)

C 78/2

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

30.3.1995

KONWENCJA

sporządzona na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, w sprawie uproszczonej procedury ekstradycyjnej między państwami członkowskimi Unii Europejskiej

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY niniejszej Konwencji, państwa członkowskie Unii Europejskiej,

ODWOŁUJĄC SIĘ do Aktu Rady z dnia 9 marca 1995 roku,

PRAGNĄC usprawnić współpracę sądową w sprawach karnych między państwami członkowskimi, w odniesieniu zarówno do postępowania sądowego, jak i do wykonywania wyroków,

UZNAJĄC znaczenie ekstradycji we współpracy sądowej w celu osiągnięcia tych celów,

BĘDĄC PRZEKONANYMI o potrzebie uproszczenia procedur ekstradycyjnych w takim stopniu, jak jest to możliwe zgodnie z podstawowymi zasadami prawa krajowego, w tym z zasadami Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności,

STWIERDZAJĄC, że w wielu postępowaniach ekstradycyjnych osoba, której dotyczy wnioski, zgadza się zostać wydana,

STWIERDZAJĄC, że w tych przypadkach pożądane jest zmniejszenie do minimum czasu niezbędnego dla przeprowadzenia ekstradycji, jak i okresu zatrzymania do celów ekstradycji,

MAJĄC NA WZGLĘDZIE, że w efekcie stosowanie Europejskiej konwencji o ekstradycji z dnia 13 grudnia 1957 roku powinno zostać ułatwione przez uproszczenie i ulepszenie procedur ekstradycyjnych,

MAJĄC NA WZGLĘDZIE, że postanowienia Europejskiej konwencji o ekstradycji z dnia 13 grudnia 1957 roku stosują się w dalszym ciągu we wszystkich kwestiach nie objętych niniejszą Konwencją,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Postanowienia ogólne

1. Niniejsza Konwencja ma na celu ułatwienie stosowania, między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, Europejskiej konwencji o ekstradycji poprzez uzupełnienie jej postanowień.

2. Ustęp 1 nie ma wpływu na stosowanie korzystniejszych postanowień umów dwustronnych i wielostronnych obowiązujących między państwami członkowskimi.

Artykuł 2

Zobowiązanie do wydania osób

Państwa członkowskie zobowiązują się do wzajemnego wydawania, zgodnie z uproszczonymi procedurami ustanowionymi niniejszą Konwencją, osób poszukiwanych w celu przeprowadzenia ich ekstradycji, za ich zgodą oraz za zgodą państwa wezwanego, udzieloną zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji.

Artykuł 3

Warunki wydania

1. Na mocy art. 2 każda osoba, w stosunku do której wystąpiono z wnioskiem o tymczasowe aresztowanie na podstawie art. 16 Europejskiej konwencji o ekstradycji, podlega wydaniu na zasadach określonych w art. 4–11 oraz art. 12 ust. 1 niniejszej Konwencji.

2. Wydanie określone w ust. 1 nie jest uzależnione od złożenia wniosku o wydanie lub dokumentów wymaganych zgodnie z art. 12 Europejskiej konwencji o ekstradycji.

Artykuł 4

Wymagane informacje

1. Za wystarczające dla zastosowania art. 6 i 7 oraz dla właściwego organu, o którym mowa w art. 5 ust. 2, uważa się następujące informacje o osobie aresztowanej przekazane przez państwo wzywające:

a) dane dotyczące tożsamości osoby poszukiwanej;

- b) organ wnioskujący o aresztowanie;
- c) istnienie nakazu aresztowania lub innego dokumentu o tym samym skutku prawnym, lub prawomocnego orzeczenia;
- d) rodzaj i kwalifikacja prawna przestępstwa;
- e) opis okoliczności popełnienia przestępstwa, w tym czasu, miejsca i formy uczestnictwa osoby poszukiwanej w popełnieniu przestępstwa;
- f) o ile jest to możliwe – skutki przestępstwa.

2. Bez uszczerbku dla ust. 1, jeżeli właściwy organ państwa wezwanego uznał, iż informacje wymienione w ust. 1 są niewystarczające dla podjęcia decyzji o wydaniu osoby poszukiwanej, może on żądać dodatkowych informacji.

Artykuł 5

Zgoda

1. Zgoda osoby aresztowanej jest wyrażana na warunkach określonych w art. 6 i 7.
2. Właściwy organ państwa wezwanego udziela zgody na zasadach przewidzianych w jego prawie krajowym.

Artykuł 6

Informacje udzielane osobie aresztowanej

Jeżeli osoba poszukiwana w celu przeprowadzenia ekstradycji zostaje aresztowana na terytorium innego państwa członkowskiego, właściwy organ informuje tę osobę, zgodnie ze swoim prawem krajowym, o dotyczącym jej wniosku oraz o możliwości wyrażenia przez nią zgody na wydanie do państwa wzywającego według uproszczonej procedury.

Artykuł 7

Wyrażenie zgody

1. Zgoda osoby aresztowanej i ewentualnie wyraźne zrzeczenie się przez nią prawa do korzystania z zasady specjalności zostają wyrażone przed właściwym organem sądowym państwa wezwanego zgodnie z jego prawem krajowym.

2. Każde państwo członkowskie podejmie niezbędne środki celem zagwarantowania, aby zgoda i ewentualne zrzeczenie się, o których mowa w ust. 1, składane były w warunkach zapewniających swobodne wypowiedzenie się osoby aresztowanej i jej pełną świadomość konsekwencji wynikających z wyrażenia zgody. W tym celu osoba aresztowana ma prawo do skorzystania z pomocy obrońcy.

3. Zgodę i ewentualne zrzeczenie się, o których mowa w ust. 1, utrwała się w formie zgodnej z procedurą przewidzianą przez prawo krajowe państwa wezwanego.

4. Zgoda i ewentualne zrzeczenie się, o których mowa w ust. 1, nie mogą zostać cofnięte. Przy składaniu dokumentów ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia państwa członkowskie mogą wskazać, w drodze deklaracji, że zgoda i ewentualne zrzeczenie się mogą zostać cofnięte zgodnie z prawem krajowym. W takim przypadku okres między powiadomieniem o wyrażeniu zgody a jej odwołaniem nie jest brany pod uwagę przy określaniu terminów przewidzianych w art. 16 ust. 4 Europejskiej konwencji o ekstradycji.

Artykuł 8

Powiadomienie o wyrażeniu zgody

1. Państwo wezwane niezwłocznie powiadamia państwo wzywające o wyrażeniu zgody przez daną osobę. W celu umożliwienia państwu wzywającemu ewentualnego wystąpienia z wnioskiem o wydanie państwo wezwane powiadamia o wyrażeniu zgody przez osobę bądź o odmowie wyrażenia takiej zgody najpóźniej w terminie 10 dni od daty tymczasowego aresztowania.

2. Powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się bezpośrednio między właściwymi organami.

Artykuł 9

Zrzeczenie się prawa do korzystania z zasady specjalności

Każde państwo członkowskie może oświadczyć, przy składaniu dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, lub w dowolnym czasie, że zasady ustanowione w art. 14 Europejskiej konwencji o ekstradycji nie mają zastosowania w przypadkach, gdy dana osoba, zgodnie z art. 7 niniejszej Konwencji:

- a) wyrazi zgodę na ekstradycję; lub
- b) zgodziwszy się na ekstradycję, zrzeknie się w sposób wyraźny prawa do korzystania z zasady specjalności.

Artykuł 10

Powiadomienie o decyzji o wydaniu

1. Bez uszczerbku dla art. 18 ust. 1 Europejskiej konwencji o ekstradycji, powiadomienie o decyzji w przedmiocie wydania, podjętej według procedury uproszczonej, jak również przekazywanie innych informacji związanych z uproszczoną procedurą ekstradycyjną, odbywa się bezpośrednio między właściwymi organami państwa wezwanego i państwa wzywającego, które wnioskowało o tymczasowe aresztowanie.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, zostanie przekazana najpóźniej w ciągu 20 dni od daty wyrażenia zgody przez daną osobę.

Artykuł 11

Termin wydania

1. Wydanie następuje w ciągu 20 dni od daty powiadomienia o decyzji o wydaniu, na warunkach określonych w art. 10 ust. 2.

2. Po upływie terminu określonego w ust. 1 osobę pozbawioną wolności zwalnia się na terytorium państwa wezwanego.

3. Jeżeli wydanie danej osoby w terminie określonym w ust. 1 nie dojdzie do skutku z przyczyn niezależnych od danego organu, organ ten, o którym mowa w art. 10 ust. 1, informuje o tym odpowiedni organ drugiej strony. Organy obu stron uzgadniają nowy termin wydania. W takim przypadku wydanie następuje w ciągu 20 dni od nowo ustalonej daty. Jeżeli po przekroczeniu tego terminu dana osoba jest w dalszym ciągu pozbawiona wolności, zostaje ona zwolniona.

4. Postanowień zawartych w ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu nie stosuje się w przypadku, gdy państwo wezwane stosuje art. 19 Europejskiej konwencji o ekstradycji.

Artykuł 12

Zgoda wyrażona po upływie terminu ustanowionego w art. 8 lub w innych okolicznościach

1. W przypadku gdy osoba aresztowana wyraziła zgodę po upływie dziesięciodniowego terminu ustanowionego w art. 8, państwo wezwane:

- stosuje procedurę uproszczoną przewidzianą w niniejszej Konwencji, jeżeli wniosek o wydanie w rozumieniu art. 12 Europejskiej konwencji o ekstradycji jeszcze nie wpłynął,
- może skorzystać z procedury uproszczonej, jeżeli wniosek o wydanie w rozumieniu art. 12 Europejskiej konwencji o ekstradycji wpłynął w międzyczasie.

2. W przypadku gdy nie wystąpiono z wnioskiem o tymczasowe aresztowanie, a zgoda została wyrażona po wpłynięciu wniosku o wydanie, państwo wezwane może zastosować procedurę uproszczoną przewidzianą w niniejszej Konwencji.

3. Przy składaniu dokumentów ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia każde państwo członkowskie określa, czy i pod jakimi warunkami zamierza stosować ust. 1 tiret drugie oraz ust. 2.

Artykuł 13

Wydanie do innego państwa członkowskiego

Jeżeli osoba wydana nie korzysta z zasady specjalności, zgodnie z deklaracją państwa członkowskiego przewidzianą w art. 9 niniejszej Konwencji, art. 15 Europejskiej konwencji o ekstradycji nie stosuje się do dalszego wydania tej osoby do innego państwa członkowskiego, chyba że wspomniana deklaracja stanowi inaczej.

Artykuł 14

Przewóz

W przypadku przewozu odbywającego się na warunkach ustanowionych w art. 21 Europejskiej konwencji o ekstradycji, gdy dotyczy to ekstradycji według procedury uproszczonej, stosuje się następujące przepisy:

- a) w nagłej sytuacji wniosek zawierający informacje określone w art. 4 może zostać przekazany w każdy udokumentowany na piśmie sposób do państwa, przez którego terytorium ma się odbywać przewóz. Państwo, przez którego terytorium ma się odbywać przewóz, może poinformować o swojej decyzji w ten sam sposób;
- b) informacje, o których mowa w art. 4, muszą być wystarczające dla umożliwienia właściwemu organowi państwa przewozu oceny, czy wydanie odbywa się na podstawie uproszczonej procedury ekstradycyjnej, oraz przedsięwzięcia środków przymusu koniecznych do wykonania przewozu wydanej osoby.

Artykuł 15

Wyznaczenie właściwych organów

Przy składaniu dokumentów ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia każde państwo członkowskie wskazuje w oświadczeniu organy właściwe w rozumieniu art. 4–8 oraz 10 i 14.

Artykuł 16

Wejście w życie

1. Niniejsza Konwencja podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu. Dokumenty ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia zostają złożone w Sekretariacie Generalnym Rady Unii Europejskiej. Sekretarz Generalny Rady informuje o złożeniu dokumentów wszystkie państwa członkowskie.

2. Niniejsza Konwencja wchodzi w życie po upływie 90 dni od daty złożenia dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia przez państwo członkowskie, które dopełniło tej formalności jako ostatnie.

3. Do chwili wejścia w życie niniejszej Konwencji każde państwo członkowskie może, składając dokument ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia, albo w innym terminie, oświadczyć, że w relacjach z innymi państwami członkowskimi, które złożyły takie samo oświadczenie, będzie stosować niniejszą Konwencję, począwszy od 90 dnia od ich złożenia.

4. Każda deklaracja złożona na mocy art. 9 jest skuteczna po upływie 30 dni od daty jej złożenia, nie wcześniej jednak niż od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji lub od daty jej wejścia w życie w stosunku do państwa członkowskiego, którego dotyczy.

5. Niniejszą Konwencję stosuje się jedynie do wniosków przekazanych po dacie jej wejścia w życie lub rozpoczęcia jej stosowania między państwem wzywającym i wzywaniem.

Artykuł 17

Przystąpienie

1. Niniejsza Konwencja jest otwarta do przystąpienia dla każdego państwa, które staje się członkiem Unii Europejskiej.

2. Tekst niniejszej Konwencji w języku państwa przystępującego, sporządzony przez Sekretariat Generalny Rady Unii Europejskiej oraz zatwierdzony przez wszystkie państwa członkowskie, jest autentyczny na równi z innymi tekstami autentycznymi. Sekretarz Generalny przekaze uwierzytelniony odpis każdemu państwu członkowskiemu.

3. Dokumenty przystąpienia są składane w Sekretariacie Generalnym Rady Unii Europejskiej.

4. Niniejsza Konwencja wchodzi w życie w stosunku do każdego państwa przystępującego, po upływie 90 dni od dnia złożenia przez to państwo dokumentu przystąpienia lub z dniem wejścia w życie Konwencji, jeżeli jeszcze nie weszła ona w życie po upływie wspomnianego okresu 90 dni.

5. W przypadku gdy niniejsza Konwencja nie weszła jeszcze w życie w momencie złożenia dokumentu przystąpienia, art. 16 ust. 3 stosuje się do przystępujących państw członkowskich.

En fe de lo cual los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Convenio.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Übereinkommen gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα σύμβαση.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas de la présente convention.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an gCoinbhinsiún seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce alla presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze Overeenkomst hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo-assinados apuseram as suas assinaturas no final da presente convenção.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Tili bekræftelse härav har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Hecho en Bruselas, el diez de marzo de mil novecientos noventa y cinco, en un ejemplar único, en lenguas alemana, inglesa, danesa, española, finlandesa, francesa, griega, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, cuyos textos son igualmente auténticos y que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea. El Secretario General remitirá a cada Estado miembro una copia autenticada de dicho texto.

Udfærdiget i Bruxelles, den tiende marts nitten hundrede og femoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, hvilke tekster alle har samme gyldighed, og er deponeret i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union. Generalsekretæren fremsender en bekræftet genpart til hver medlemsstat.

Geschehen zu Brüssel am zehnten März neunzehnhundertfünfundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt. Der Generalsekretär übermittelt jedem Mitgliedstaat eine beglaubigte Abschrift dieser Urschrift.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα Μαρτίου χίλια εννιακόσια ενενήντα πέντε, σε ένα μόνον αντίτυπο, στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα, όλα δε τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά και κατατίθενται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Γενικός Γραμματέας διαδίδει επικυρωμένο αντίγραφο σε κάθε κράτος μέλος.

Done at Brussels, this tenth day of March in the year one thousand nine hundred and ninety-five in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union, which shall transmit a certified copy to each of the Member States.

Fait à Bruxelles, le dix mars mil neuf cent quatre-vingt-quinze, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, tous ces textes faisant également foi, exemplaire qui est déposé dans les archives du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne. Le Secrétaire général en transmet une copie certifiée conforme à chaque État membre.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an deichiú lá de Mhárta míle naoi gcéad nócha a cúig, i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis agus comhúdarás ag na téacsanna i ngach ceann de na teangacha sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh. Cuirfidh an tArdrúnaí cóip dhílis dheimhnithe chuig gach Ballstát.

Fatto a Bruxelles, il dieci marzo millenovecentonovantacinque, in un unico esemplare in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, i testi di ciascuna di queste lingue facenti ugualmente fede, esemplare depositato negli archivi del Segretariato generale dell'Unione europea, che ne trasmette copia certificata conforme a ciascuno Stato membro.

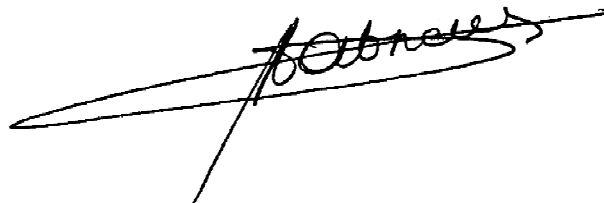
Gedaan te Brussel, de tiende maart negentienhonderdvijfennegentig, in één exemplaar, in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt neergelegd in het archief van het Secretariaat-Generaal van de Raad van de Europese Unie. De Secretaris-Generaal zendt een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan toe aan elke Lid-Staat.

Feito em Bruxelas, em dez de Março de mil novecentos e noventa e cinco, em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé todos os textos, depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia. O Secretário-Geral remeterá uma cópia autenticada a cada Estado-membro.

Tehty Brysselissä kymmenentenä päivänä maaliskuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksän-kymmentäviisi yhtenä ainoana kappaleena englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä kaikkien näiden tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset, ja se talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon. Pääsihteeristö toimittaa oikeaksi todistetun jäljennöksen siitä kaikille jäsenvaltioille.

Utfärdad i Bryssel dentionde mars år nittonhundra nittiofem i ett enda exemplar, på danska, engelska, finska, franska, grekiska, irländska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska, varvid alla texter är lika giltiga, och deponerad i arkiven vid generalsekretariatet för Europeiska unionens råd. Generalsekreteraren skall vidarebefordra en bestyrkt kopia till varje medlemsstat.

Pour le gouvernement du royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

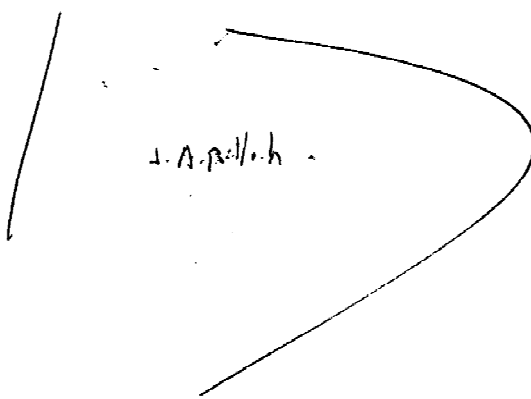
1
García - Álvarez
Friedrich - Ugeux

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

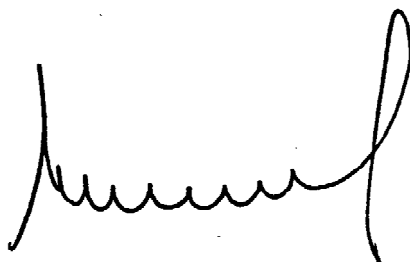

Por el Gobierno del Reino de España

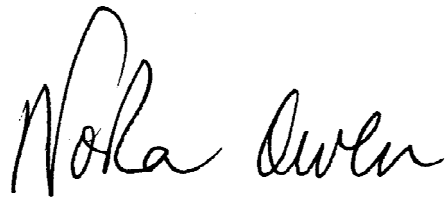
Al representante
J. A. Pelloch

Pour le gouvernement de la République française

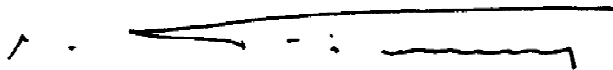
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

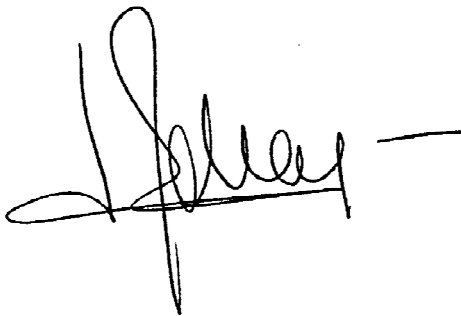
Per il governo della Repubblica italiana

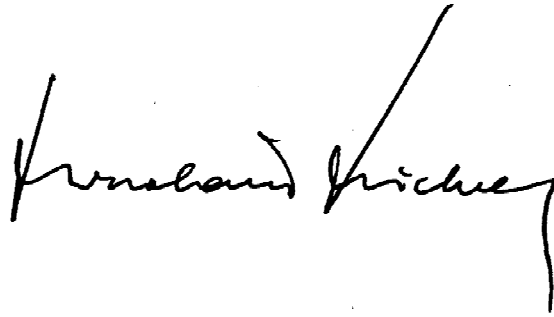
Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

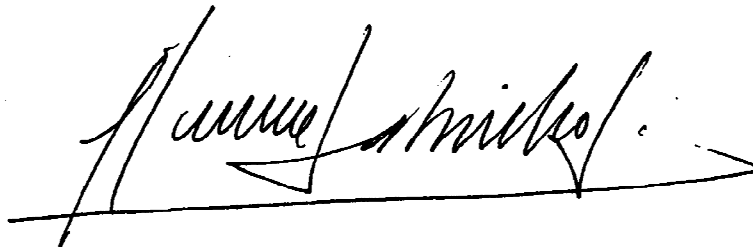
Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

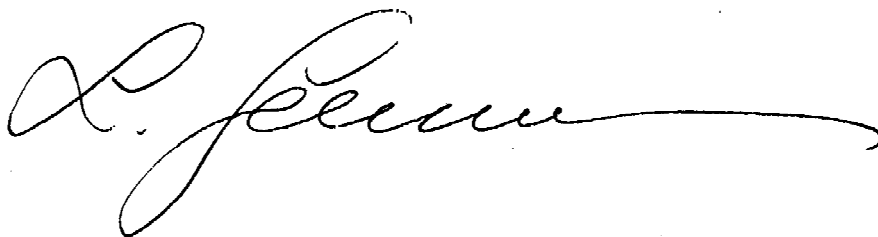
Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

